

1. ΑΝΤΙΟ ΣΕ ΕΝΑΝ ΓΕΝΑΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

Μέσο: Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 13/02/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 13/02/2020

Σελίδα: 1

ΣΑΜΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
1953-2020

ΑΝΤΙΟ ΣΕ ΕΝΑΝ ΓΕΝΝΑΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

ΣΕΛ. 37, 47

«ΕΦΥΓΕ» Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΣΑΜΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

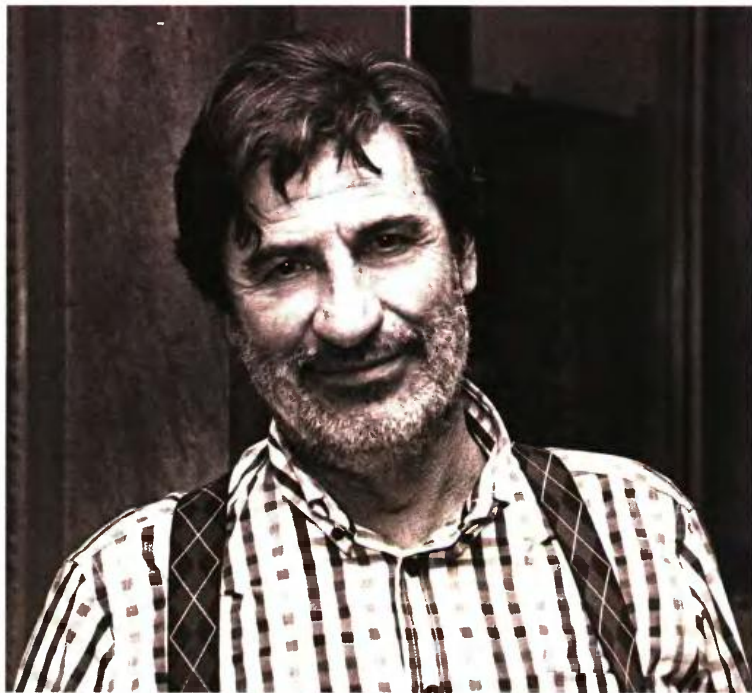
Αντίο σε έναν γενναίο άνθρωπο

► Της **ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΠΕΪΟΓΛΟΥ**

Η είδηση της απώλειας του Σάμη Γαβριηλίδη βύθισε σε θλίψη πολλούς ανθρώπους. Όσους τον ήξεραν αλλά και όσους είχαν ακούσει για τον θρυλικό συνεκδότη του «Πλέθρον», τον πρωτομάστορα του ιστορικού μπαρ «Στροφιλιά» και φυσικά την ψυχή και το σώμα των εκδόσεων «Γαβριηλίδης». Δύσκολο πράγμα να χωρέσεις σε ένα κείμενο τον ακάματο αυτόν άντρα, τον γιο της Καρολίνας που, παρά τον εγκλεισμό της στο Λουσοβίτς, στο Νταχάου και στο Μπέργκεν Μπέλσεν από τους ναζί, έμαθε στον γιο της τον Σαμουήλ το σπουδαιότερο από όλα τα αγαθά: να αγαπάει πολύ τους ανθρώπους και να μη μισεί όσους μίσησαν τους **Εβραίους**.

Ο Σάμης Γαβριηλίδης -Σαμίκος για τους φίλους του- ήταν κατ' αρχάς μια ισχυρή πολιτική προσωπικότητα. Αριστερός αλλά όχι ενταγμένος, τον ενδιέφερε πάντα να μαθαίνει, να αφουγκράζεται την κοινωνία. Οχι εξ αποστάσεως αλλά βαθιά μέσα στα πράγματα της καθημερινότητας. Ανθρώπος της πάταρας που η ζωή του έμαθε πολλά, γι' αυτό και κάποιες φορές φαινόταν απόλυτος στα μάτια τα δικά μας, των μικρότερων. Τα δικά του μάτια είχαν δει αρκετά. Για πολλά χρόνια συνομιλούσε με τα πιο φωτεινά πνεύματα της ελληνικής διανοητικής. Αμέτρητες οι ιστορίες που μας διηγήθηκε και είμαι σίγουρη ότι θα είχε και άλλες τόσες να μας διηγηθεί αν ο καρκίνος δεν νικούσε το κορμί του. Το πνεύμα του ήταν σπινθηροβόλο, μέχρι την τελευταία στιγμή κάναμε επικές κουβέντες για **βιβλία** και συγγραφείς.

Κι έτσι, πιστέψαμε κι εμείς πως δεν είναι δυνατόν, ο Σάμης θα τα καταφέρει. Θα 'ναι τρία χρόνια, ίσως και παραπάνω, που πάλευε με την αρρώστια. Έπειτα από κάθε εγχείρηση, έπειτα από κάθε θεραπεία, γυρνούσε στο «Roems and Crimes bar» των εκδόσεων «Γαβρι-

ηλίδης», με σωληνάκια, με ορούς -δεν έχει σημασία-, πάντως εκείνος γυρνούσε κι έπεφτε με τα μούτρα στη δουλειά, στις κουβέντες και στις παρέες των φίλων του. Αισιόδοξος, μαχητής και με πολλά σχέδια στο μυαλό του.

Εμείς κοιτούσαμε την αγαπημένη του, αγαπημένη μας, Βάσω Κυριαζάκου και προσπαθούσαμε να καταλάβουμε κάτι παραπάνω για το «κακό» που τον βρήκε. Βράχος εκείνη δίπλα του, δεν άφηνε καμία απαισιόδοξη σκέψη να σκιάσει την παρέα. Και ο Φοίβος Βλάχος, ο γιος τους, το καμάρι του Σάμη, ανέλαβε όσα εκείνος δεν μπορούσε. Κάπως έτσι περνούσαν οι μήνες και όλοι λέγαμε ή ευχόμασταν πως ο Γαβριηλίδης είναι θεριό και θα τα καταφέρει. Τρεις εβδομάδες πριν, αυτός από το νοσοκομείο, εγώ από το γραφείο κι ο Φοίβος ανάμεσά μας, ετοιμάζαμε το δεύτερο μέρος της πρόσφατης συνέντευξης που δημοσιεύτηκε στις «Νησίδες». Μια συνέντευξη που την είχαμε αρχίσει από το καλοκαίρι. Οπως ανέφερα όμως και στην αρχή, ο Γαβριηλίδης

και όσα είχε να αφηγηθεί για πρόσωπα και πράγματα της σύγχρονης Ελλάδας δεν χωρούν σε μια δισέλιδη συνέντευξη. Η αφήγηση δεν τελειώνει ποτέ. Και έπειτα, ήταν τόσο καλή παρέα που ξεκινούσαμε από ένα απογευματινό εσπρεσάκι και μιας έπαιρνε η νύχτα με κρασί, ρακές και ιστορίες. Από τον Μίμη Δεσποτιδίδη μέχρι τον Θάνο Μικρούτσικο κι άλλους πολλούς. Ένας από αυτούς που σκέφτομαι αυτές τις στιγμές που σας γράφω είναι ο επιστήθιος φίλος του Πέτρος Μάρκαρης. Μια σπάνια φιλία τους συνδέει, με σταθερές βάσεις αγάπης και εκτίμησης. Σκέφτομαι και τον άλλο φίλο του, τον Θεόδωρο Καλλιφατιδίδη, που θα τον βρήκε η είδηση εκεί μακριά στη Σουηδία, δίχως την παρηγοριά του κοινού πένθους με τους εδώ φίλους τους. Και φυσικά τον συνοδοιπόρο του για χρόνια Αλέξη Ζήρα. Μα πιο πολύ σκέφτομαι τη Βάσω Κυριαζάκου. Έχω την εικόνα του Σάμη στο μυαλό μου, το βλέμμα του να την παρακολουθεί και να την καμαρώνει για όσα σπουδαία έκανε. Της

στέλνουμε από δω την αγάπη μας και τη συμπάρασή μας. Είμαι σίγουρη πως υπάρχουν πολλοί, παλιοί του φίλοι, συμμαθητές από το σχολείο που συναντιούνταν μέχρι σήμερα, ποιητές, λογοτέχνες, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, διάσημοι και άσημοι, που αισθάνονται βαθιά θλίψη από την απώλειά του.

Η πολιτική κηδεία του θα γίνει το Σάββατο στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, στις 12 το μεσημέρι. Η αλήθεια βέβαια είναι πως πολλοί θα βρίσκονται αυτές τις μέρες στο «Roems and Crimes bar» ξέροντας πως αυτή τη φορά δεν θα μπει φουριόζος και χαμογελαστός ο Σάμης. Είναι βαρύ, αλλά με παρηγορεί η σκέψη πως αν εκείνος ήταν εδώ δεν θα ήθελε ούτε δάκρυα ούτε πένθος, θα σήκωνε το ποτήρι του και με το χαρακτηριστικό χαμόγελό του θα μας έδινε κουράγιο. Οπως έκανε πάντα. Αντίο, Σάμη Γαβριηλίδη, ο εκδοτικός κόσμος της χώρας είναι από σήμερα φτωχότερος. Και εμείς οι φίλοι σου κλίνουμε ευλαβικά το γόνυ αποχαιρετώντας έναν γενναίο άνθρωπο.